SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (četrti senat)

z dne 8. junija 2005*

V zadevi T-315/03,

Hans-Peter Wilfer, stanujoč v Markneukirchnu (Nemčija), ki ga zastopa A. Kockläuner, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopata D. Schennen in G. Schneider, zastopnika,

tožena stranka,

* Jezik postopka: nemščina.

katere predmet je tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 11. julija 2003 (zadeva R 266/2002-1), o registraciji besednega znaka ROCKBASS kot znamke Skupnosti,

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (četrti senat),

v sestavi H. Legal, predsednik, P. Lindh, sodnica, in V. Vadapalas, sodnik,

sodni tajnik: I. Natsinas, administrator,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 15. septembra 2003,

na podlagi odgovora na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 16. decembra 2003,

na podlagi obravnave z dne 9. decembra 2004

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka je 5. oktobra 2001 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila prijavo znamke Skupnosti na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), kot je bila spremenjena.

2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak ROCKBASS.

3 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, so iz razredov 9, 15 in 18 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil revidiran in spremenjen, in ustrezajo naslednjemu opisu:

— razred 9: „naprave za zvočno tehniko, mešalne mize, naprave za zvočne efekte, ojačevalci, omarice za zvočnike, aktivne omarice za zvočnike, zaboji, kovčki in vreče, ki so prilagojeni navedenim napravam“;

— razred 15: „glasbeni inštrumenti, zlasti kitare, električne kitare, basovske kitare, akustične kitare, dodatki za kitare, in sicer strune, vijaki in pasovi; zaboji, kovčki in vreče, ki so prilagojeni navedenim proizvodom“;

— razred 18: „zaboji, kovčki in vreče“.

4 Preizkuševalec je z odločbo z dne 11. marca 2002 zahtevo zavrnil v skladu s členom 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94.

5 Tožeča stranka je 25. marca 2002 vložila pritožbo pri UUNT iz naslova členov od 57 do 62 Uredbe št. 40/94 zoper odločbo preizkuševalca in 3. julija 2002 vložila pisno izjavo, ki navaja vzroke za pritožbo.

6 Tožeča stranka je 2. julija 2003 vložila dopolnilno izjavo, ki je vsebovala potrdilo g. Roesberga, urednika glasbene revije, in podatke o registraciji znamke ROCKBASS v Kanadi, Avstraliji in Novi Zelandiji.

7 Z odločbo z dne 11. julija 2003 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba), ki jo je tožeča stranka prejela 16. julija 2003, je prvi odbor za pritožbe UUNT pritožbo zavrnil na podlagi člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94. V bistvu je odbor za pritožbe menil, da se pri zadevni javnosti, ki jo sestavljajo glasbeni strokovnjaki, beseda „rockbass“ nanaša na basovsko kitaro, ki je primerna zlasti za igranje rock glasbe, in označuje tudi tehniko

basovske kitare – „basse rock“. Zato je menil, da besedni znak ROCKBASS neposredno opisuje glasbene inštrumente in njihove dodatke ter druge proizvode, navedene v zahtevi, če njihovi opisi vključujejo proizvode, uporabljene v okviru basovskih kitar.

Predlogi strank

8 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano odločbo;

— UUNT naloži plačilo stroškov.

9 UUNT Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Predlog za zastopanje tožeče stranke

10 Tožeča stranka je na obravnavi predlagala, naj se upošteva, da sta jo zastopala skupaj A. Kockläuner, odvetnik, in S. Zech, Patentanwalt, ali podredno, da jo je zastopal A. Kockläuner, odvetnik, skupaj s S. Zech, Patentanwalt.

11 S. Zech je imel dovoljenje, da na obravnavi govori v prisotnosti in pod nadzorom odvetnika. Vendar pa predloga tožeče stranke, naj se S. Zech prizna kot njegov zastopnik, ni mogoče sprejeti. Na podlagi člena 19 Statuta Sodišča lahko le odvetnik, ki je vpisan v imenik odvetnikov v eni od držav članic ali drugi državi, ki je podpisnica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP), zastopa stranko ali pomaga stranki, ki ni država članica ali institucija iz prvega in drugega odstavka istega člena (glej sklep Sodišča prve stopnje z dne 9. septembra 2004 v zadevi Alto de Casablanca proti UUNT – Bodegas Chivite (VERAMONTE), T-14/04, ZOdl., str. II-3077, točka 9 in navedena sodna praksa).

Potrdilo o postopku registracije znamke ROCKBASS v Združenih državah, ki je bilo predloženo na obravnavi

12 Tožeča stranka je na obravnavi predložila potrdilo o postopku registracije znamke ROCKBASS v Združenih državah.

13 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da iz skupnega branja odstavkov 2 in 3 člena 63 Uredbe št. 40/94 izhaja, da sta razveljavitev in sprememba odločbe odbora za pritožbe mogoči le zaradi vsebinske ali postopkovne kršitve. Na podlagi ustaljene

sodne prakse je treba zakonitost akta Skupnosti presojati glede na dejanske in pravne elemente, ki so obstajali na dan, ko je bil akt sprejet. Zato je mogoče zakonitost odločbe odbora za pritožbe izpodbijati z navajanjem novih dejstev pred Sodiščem prve stopnje le, če je bilo dokazano, da bi moral odbor za pritožbe ta dejstva po uradni dolžnosti upoštevati med upravnim postopkom preden je v obravnavanem primeru sprejel kakršno koli odločbo (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 26. novembra 2003 v zadevi HERON Robotunits proti UUNT (ROBOTUNITS) (T-222/02, Recueil, str. II-4995, točki 50 in 51 ter navedena sodna praksa).

14 V obravnavanem primeru pa je bilo potrdilo, ki ga je predložila tožeča stranka, vloženo šele po sprejetju izpodbijane odločbe. Poleg tega elementi, ki se nanašajo na postopek registracije znamke ROCKBASS v Združenih državah niso dejstva, ki bi jih moral odbor za pritožbe upoštevati po uradni dolžnosti pred sprejetjem izpodbijane odločbe. Zato z zadevnim potrdilom ni mogoče izpodbijati zakonitosti te odločbe in se torej ne upošteva.

Predlog za razveljavitev

15 V podporo tožbi tožeča stranka navaja štiri tožbene razloge. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev preverjanja dejstev po uradni dolžnosti. Skupaj z zatrjevanjem kršitve obveznosti obrazložitve tožeča stranka z drugim tožbenim razlogom v bistvu očita odboru za pritožbe, da ni upošteval dejstev, ki jih je tožeča stranka navedla v svoji dopolnilni izjavi z dne 2. julija 2003. Tretji in četrti tožbeni razlog se nanašata na kršitev člena 7(1)(c) in (b) Uredbe št. 40/94.

Prvi tožbeni razlog: kršitev preverjanja dejstev po uradni dolžnosti, kar je kršitev člena 74(1), prvi stavek, Uredbe št. 40/94

Trditve strank

16 Tožeča stranka navaja, da UUNT ni preveril dejstev po uradni dolžnosti, kar je kršitev člena 74(1), prvi stavek, Uredbe št. 40/94, ker ni upošteval podatkov, pridobljenih na internetu, ki so v prid registraciji znaka.

17 Po mnenju tožeče stranke UUNT zlasti ni upošteval dejstva, da se na internetu beseda „rockbass" uporablja v glavnem pri sklicevanju na njene proizvode ali pa za označevanje rib, in sicer za skalnega ostriža. V zvezi z drugimi primeri uporabe te besede naj bi UUNT spregledal dejstvo, da ne zadevajo bistvenih značilnosti zadevnih proizvodov.

18 UUNT odgovarja, da se odbor za pritožbe v izpodbijani odločbi sklicuje na enajst internetnih strani in preučuje njihovo vsebino. Poleg tega naj bi se namreč očitek tožeče stranke nanašal na vsebino odločbe. UUNT poudarja, da je določba člena 74(1) Uredbe št. 40/94 izraz postopkovnega načela in ne obveznosti preverjanja dejstev po uradni dolžnosti v določeni meri.

Presoja Sodišča prve stopnje

19 V skladu s členom 74(1), prvi stavek, Uredbe št. 40/94 „[v] postopku Urad preveri dejstva po uradni dolžnosti".

20 V skladu s sodno prakso mora biti preučevanje znamk pristojnega organa strogo in popolno, da bi se preprečila nepravilna registracija znamk (glej v zvezi s Prvo direktivo Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL 1989, L 40, str. 1) sodbo Sodišča z dne 6. maja 2003 v zadevi Libertel, C-104/01, Recueil, str. I-3793, točka 59). Tako je zaradi pravne varnosti in dobrega upravljanja treba zagotoviti, da se znamke, katerih uporabo je mogoče uspešno izpodbijati pred sodišči, ne registrirajo (glej v zvezi z Direktivo 89/104 sodbo Sodišča z dne 29. septembra 1998 v zadevi Canon, C-39/97, Recueil, str. I-5507, točka 21).

21 V obravnavanem primeru ni sporno, da je odbor za pritožbe preučil več internetnih strani in da je te informacije upošteval za namene preverjanja zahteve za registracijo znamke ob uporabi člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94. V zvezi s tem je treba poudariti, da odbor za pritožbe ni bil dolžan, da se v izpodbijani odločbi sklicuje na vse informacije, ki bi jih lahko našel na internetu. Sicer pa dejstvo, da te informacije vključujejo več referenc za uporabo prijavljene znamke, glede na proizvode prijavitelja samo po sebi ni tako, da bi lahko odprlo vprašanje o sklepu odbora za pritožbe glede opisne narave znaka v smislu člena 7(1)(c) Uredbe 40/94.

22 Poleg tega je trditev tožeče stranke, po kateri je UUNT napačno razlagal informacije, najdene na internetu, v resnici usmerjena proti presoji dejstev, ki jo je izvedel odbor za pritožbe v izpodbijani pritožbi. To trditev je zato treba preučiti v okviru preizkusa tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94.

23 Zato je treba prvi tožbeni razlog zavrniti.

Drugi tožbeni razlog: neupoštevanje elementov, ki jih je navedla tožeča stranka

Trditve strank

24 Tožeča stranka očita odboru za pritožbe, da ni preučil njene dopolnilne izjave z dne 2. julija 2003 in njenih prilog, ki vsebujejo potrdilo g. Roesberga, urednika glasbene revije, ter podatkov o prejšnjih registracijah znamke ROCKBASS. Po mnenju tožeče stranke je bil UUNT dolžan razložiti, zakaj ni upošteval teh dodatnih elementov.

25 UUNT odgovarja, da je bila izjava z dne 2. julija 2003 predložena eno leto po izjavi, ki navaja vzroke za pritožbo, in samo devet dni pred sprejetjem izpodbijane odločbe. Ker je med vložitvijo dokumentov in njihovo predložitvijo poročevalcu zadeve poteklo nekaj časa, se odbor za pritožbe z zadevno izjavo dejansko ni seznanil.

26 UUNT prav tako navaja, da odbor za pritožbe ni bil dolžan upoštevati te izjave na podlagi člena 74(2) Uredbe št. 40/94 in da mu je bilo celo prepovedano – razen če bi kršil načelo dobrega izvajanja sodne oblasti – seznaniti se z vsebino izjave, vložene med pripravo osnutka odločbe.

27 Sicer pa naj bi potrdilo g. Roesberga, ki ga je predložila tožeča stranka, ponavljalo le trditev, ki jo je stranka že navedla pred UUNT in ki jo je odbor za pritožbe preučil

v izpodbijani odločbi. Utemeljitev s prejšnjimi registracijami v državah nečlanicah Skupnosti naj bi bila v okoliščinah obravnavane zadeve le malo pomembna.

Presoja Sodišča prve stopnje

28 V skladu s členom 59, tretji stavek, Uredbe št. 40/94 je treba v okviru pritožb, vloženih zoper odločbe preizkuševalcev, v roku štirih mesecev po datumu obvestila o odločbi vložiti pisno izjavo, ki navaja vzroke za pritožbo.

29 Te določbe ni mogoče razlagati v smislu, da nasprotuje upoštevanju novih dejstev ali dokazov, predloženih med preverjanjem pritožbe, ki se nanaša na absoluten razlog za zavrnitev po poteku roka za predložitev pritožbenih razlogov. Člen 74(2) Uredbe št. 40/94, ki določa, da UUNT lahko spregleda dejstva, na katera se stranke niso sklicevale, ali dokaze, ki jih zadevne stranke niso predložile v ustreznem času, namreč podeljuje diskrecijsko pravico glede upoštevanja dodatnih elementov, predloženih po poteku tega roka. Sicer pa je UUNT na obravnavi na eno vprašanje Sodišča prve stopnje navedel, da postopek o preučitvi absolutnih razlogov za zavrnitev pred odborom za pritožbe ne določa posebnega roka, po poteku katerega stranke ne morejo več uspešno navajati novih dejstev ali dodatnih trditev.

30 Iz tega sledi, da bi moral odbor za pritožbe v obravnavanem primeru preučiti dopolnilno izjavo z dne 2. julija 2003, da bi se vsaj prepričal, da ta ne vsebuje novih dejstev ali dokazov, ki jih je treba preveriti v skladu s členom 74(2) Uredbe št. 40/94.

31 UUNT pa je v svoji izjavi in na obravnavi priznal, da odbor za pritožbe ni preveril dopolnilne izjave tožeče stranke. V zvezi s tem UUNT nikakor ni dokazal, da je odbor za pritožbe odločbo že sprejel, ko je prejel dopolnilno izjavo tožeče stranke, in je tako ni mogel vsebinsko upoštevati. Poudariti je treba tudi, da UUNT ne more samo ugovarjati, da se odbor za pritožbe ni seznanil z zadevno izjavo, ker tega ni omogočila njegova upravna organizacija.

32 Zato je odbor za pritožbe storil postopkovno napako, ker ni preveril te izjave.

33 Vendar pa postopkovna nepravilnost nima za posledico delne ali celotne razveljavitve odločbe, razen če se ugotovi, da bi bila odločba brez te nepravilnosti vsebinsko drugačna (glej po analogiji sodbi Sodišča z dne 29. oktobra 1980 v združenih zadevah Van Landewyck in drugi proti Komisiji, od 209/78 do 215/78 in 218/78, Recueil, str. 3125, točka 47, in z dne 21. marca 1990 v zadevi Belgija proti Komisiji, C-142/87, Recueil, str. I-959, točka 48; glej v tem smislu tudi sodbo Sodišča z dne 21. oktobra 2004 v zadevi KWS Saat proti UUNT, C-447/02 P, ZOdl., str. I-10107, točke od 47 do 50). Ugotoviti je treba, da dopolnilna izjava, ki jo je tožeča stranka vložila pri odboru za pritožbe, ne vsebuje novih trditev ali novih dokazov, ki bi lahko vplivali na vsebino izpodbijane odločbe.

34 Ni namreč sporno, da je bilo potrdilo g. Roesberga predloženo zlasti v podporo dveh trditev, ki jih je tožeča stranka navajala že pred preizkuševalcem in pred odborom za pritožbe. Ti trditvi, ki sta bili preverjeni v točkah od 19 do 22 izpodbijane odločbe, sta se nanašali na vprašanje, ali beseda „rockbass“ označuje le glasbeni stil in ali

obstajajo basovske kitare, ki so prav posebej namenjene izvajanju tega glasbenega stila. Iz tega sledi, da potrdilo g. Roesberga ne bi moglo vplivati na vsebino izpodbijane odločbe.

35 V zvezi z navedbami o registraciji znamke ROCKBASS v Kanadi, Avstraliji in Novi Zelandiji je treba opozoriti, da je sistem znamk Skupnosti avtonomen sistem z lastnimi pravili, da sledi lastnim ciljem in da je njegova uporaba neodvisna od vseh nacionalnih sistemov (sodba Sodišča prve stopnje z dne 5. decembra 2000 v zadevi Messe München proti UUNT (Electronica), T-32/00, Recueil, str. II-3829, točka 47). Iz sodne prakse izhaja, da že opravljene registracije v državah članicah niso odločilni element, vendar pa se lahko upoštevajo za namene registracije znamke Skupnosti, zlasti tako, da ponudijo oporo pri analizi presoje zahteve za registracijo znamke Skupnosti (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 24. novembra 2004 v zadevi Henkel proti UUNT (oblika bele in prozorne stekleničke), T-393/02, Recueil, str. II-4115, točka 46 in navedena sodna praksa). Iz tega še toliko bolj sledi, da registracije, opravljene v tretjih državah, katerih zakonodaja ni podvržena harmonizaciji Skupnosti, nikakor ne morejo služiti kot dokaz, da so izpolnjena enaka merila, kot so merila iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94.

36 Ker v teh okoliščinah dopolnilna izjava z dne 2. julija 2003 ne vsebuje novih elementov, ki bi lahko vplivali na vsebino izpodbijane odločbe, te odločbe ni mogoče razveljaviti zaradi dejstva, da odbor za pritožbe ni preveril te izjave.

37 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba drugi tožbeni razlog zavniti.

Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94

Trditve strank

38 Tožeča stranka najprej izpodbija definicijo upoštevne javnosti, ki jo je določil odbor za pritožbe, po kateri so zadevni proizvodi namenjeni glasbenim strokovnjakom. Po mnenju tožeče stranke se mora upoštevna javnost razširiti na povprečnega, dobro obveščenega potrošnika.

39 V zvezi z znakom ROCKBASS tožeča stranka navaja različne pomene njegovih sestavin. Navaja tudi, da ima v angleščini besedna zveza „rock bass" natančen pomen, in sicer „skalni ostriž", kar je izredno neobičajno glede na proizvode iz prijave znamke. Zadevni znak, ki ga označujejo neobičajna slovnična struktura in dvoumen pomen, naj bi upoštevna javnost zato dojemala kot domišljijski izraz.

40 Dalje tožeča stranka zatrjuje, da naj kljub svojim morebitnim opisnim pomenom znak ROCKBASS ne bi mogel – v zvezi z zadevnimi proizvodi – imeti jasnega in nedvoumnega pomena, ki ga ne bi bilo mogoče narobe razumeti. Zlasti ker basovska kitara nima posebnih značilnosti za rock glasbo, naj ne bi bilo naravno izraza „rockbass" razumeti kot navedbo posebne vrste basovskih kitar ali kot poimenovanje funkcije basovske kitare.

41 Čeprav bi predpostavljali, da izraz „rockbass" označuje tehniko igranja basovske kitare, naj ta pomen ne bi opisoval uporabe proizvoda, ker je mogoče z vsakim

inštrumentom izvajati praktično vse glasbene stile. Zato naj povezava med znakom in basovskimi kitarami ne bi bila neposredna, zlasti zato, ker naj se ne bi nanašala na njihove bistvene značilnosti.

42 V zvezi z dodatki za kitare tožeča stranka, sklicujoč se na sodbo Sodišča prve stopnje z dne 27. februarja 2002 v zadevi Ellos proti UUNT (ELLOS) (T-219/00, Recueil, str. II-753, točka 41), navaja, da se v skladu s sodno prakso zahteva samostojen preizkus vsake kategorije zahtevanih proizvodov ali storitev. V tem primeru naj beseda „rockbass" ne bi imela očitne zveze niti z bistvenimi značilnostmi dodatkov za kitare v razredu 15 niti s proizvodi iz razredov 9 in 18.

43 UUNT odgovarja, da je treba pomen znaka analizirati glede na javnost, ki jo zadevajo proizvodi, navedeni v prijavi, pri čemer tehnični vidik ni pomemben. V obravnavanem primeru naj bi bila zadevna javnost sestavljena iz profesionalnih ali amaterskih glasbenikov, ki naj bi tvorili skupino potrošnikov s posebnimi znanji ali pa ki bi lahko vprašali za nasvet v specializirani trgovini.

44 Glede sestavin zadevnega znaka UUNT navaja, da beseda „bass" pomeni glasbeni inštrument, pa tudi note glasbenega dela v basovskem ključu. Beseda „rock" naj bi v teh okoliščinah ustrezala rock glasbi. Dejstvo, da naj bi znak in njegove sestavine v drugih okoliščinah lahko imeli druge pomene, naj ne bi bilo pomembno. Tako naj bi zadevni znak, ustvarjen z običajno sintaktično postavitvijo dveh besed skupaj – glede na njegovo jasno in slovnično pravilno obliko – pomenil bas za igranje rocka.

45 Ta sklep naj bi izhajal tudi iz raziskav, opravljenih na različnih internetnih straneh, skupaj s tistimi, ki jih navaja tožeča stranka, ki naj bi omenjali besedo „rockbass" kot glasbeni inštrument.

46 UUNT poudarja, da naj trditev tožeče stranke, da ne obstajajo basovske kitare, ki so izdelane prav posebej za igranje rocka, ne bi bila odločilna pri zadevni javnosti, ki naj bi besedo „rockbass" razumela, ne da bi se poglabljala v tehnične možnosti. Za ugotavljanje opisne narave zadevnega znaka naj bi zadostovalo potrošnika jasno obvestiti, da je kitara primerna tudi za igranje rocka.

47 Po mnenju UUNT se razlog zavrnitve ne nanaša le na kategorijo proizvodov iz razreda 15, katerih opis obsega basovske kitare, temveč tudi na vse proizvode, na katere se nanaša zahteva. Zlasti zvočna oprema iz razreda 9 naj bi bila nujna za igranje rocka z električno basovsko kitaro, ki ne more proizvesti zvoka brez uporabe ojačevalcev in zvočnikov. V zvezi z zaboji, kovčki in vrečami iz razreda 18 je treba navesti, da naj bi bil znak opisen, če se uporabljajo za prevoz kitar in zvočne opreme, ker se zadevni znak razume, kot da se nanaša na vsebino kovčkov.

48 V zvezi z dodatki, kot so strune, vijaki in pasovi, UUNT navaja, da za namene uporabe člena 7(1) Uredbe 40/94 ne obstajajo dodatki kot taki, saj vedno spremljajo glavni proizvod in z njim delijo usodo. Tak sklep naj bi jasno izhajal iz člena 12(c) Uredbe št. 40/94. Kljub razumevanju, da je Sodišče prve stopnje sprejelo drugačno stališče v zgoraj navedeni sodbi ELLOS (točka 41) in sodbi z dne 3. oktobra 2001 v zadevi Zapf Creation proti UUNT (New Born Baby) (T-140/00, Recueil, str. II-2927, točka 31), UUNT meni, da je pristop, ki zahteva ločen preizkus za vsak proizvod iz zahteve za registracijo, ne da bi se upoštevala razmerja z drugimi proizvodi, neprimeren.

Presoja Sodišča prve stopnje

49 V skladu s členom 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 se kot znamka ne registrirajo „znamke, ki jih sestavljajo izključno znaki ali podatki, ki lahko v gospodarskem prometu

označujejo vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor ali čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali druge lastnosti blaga ali storitve."

50 Določba člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 zasleduje cilj v splošnem interesu, ki zahteva, da te znake in označbe, ki opisujejo značilnosti proizvodov in storitev, lahko svobodno uporablja kdor koli. Določba tako ne dovoljuje, da se ti znaki ali označbe s tem, da se registrirajo kot znamke, pridržijo le za določeno podjetje (sodba Sodišča z dne 23. oktobra 2003 v zadevi UUNT proti Wrigley, C-191/01 P, Recueil, str. I-12447, točka 31, in zgoraj navedena sodba ELLOS, točka 27).

51 V tem pogledu so znaki in podatki, na katere se nanaša ta določba, tisti, ki lahko s stališča ciljne javnosti pri običajni uporabi služijo označitvi – bodisi neposredno bodisi z omembo ene od njenih bistvenih značilnosti – proizvoda ali storitve, za katere je bila zahtevana registracija (sodba Sodišča z dne 20. septembra 2001 v zadevi Procter & Gamble proti UUNT, C-383/99 P, Recueil, str. I-6251, točka 39). Presojo opisne narave nekega znaka je mogoče opraviti zgolj glede na zadevne proizvode in storitve in glede na to, kako ta znak razume upoštevna javnost (sodba Sodišča prve stopnje z dne 20. marca 2002 v zadevi DaimlerChrysler proti UUNT (CARCARD), T-356/00, Recueil, str. II-1963, točka 25).

52 V obravnavanem primeru je odbor za pritožbe glede upoštevne javnosti v točki 15 izpodbijane odločbe menil, da so zadevni proizvodi namenjeni specializirani javnosti, ki je sestavljena iz profesionalnih in amaterskih glasbenikov. Vendar pa, kot je navedel UUNT v svojih trditvah, če zadevni potrošniki nimajo nujno posebnih znanj, lahko še vedno vprašajo za nasvet v specializirani trgovini.

53 Tako je treba šteti, da je upoštevna javnost v obravnavanem primeru sestavljena iz profesionalnih in amaterskih glasbenikov, ki nimajo nujno posebnih tehničnih znanj.

54 Ker je znak „ROCKBASS" sestavljen iz dveh angleških samostalnikov, „rock" in „bass", je upoštevna javnost na prvem mestu angleško govoreča javnost. Vseeno pa je treba opozoriti, da besedi, ki sestavljata znak, z morebitnimi manjšimi spremembami obstajata v drugih jezikih Skupnosti.

55 Kot je ugotovil odbor za pritožbe, beseda „rock" z enim od svojih pomenov označuje glasbeni stil, beseda „bass" pa med drugim označuje najnižje tone glasbenega dela ali glasbeni inštrument, ki jih proizvaja, na primer basovsko kitaro.

56 V odgovor na trditev tožeče stranke, s sklicevanjem na različne pomene sestavin znaka ROCKBASS, da ta nima jasnega in določenega pomena, je treba navesti, da je treba opisno naravo znaka presojati v razmerju do proizvodov ali storitev, za katere je bila zahtevana registracija (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo ROBOTUNITS, točka 41). V obravnavanem primeru je odbor za pritožbe pravilno določil pomene, vezane prav posebej na zadevne proizvode.

57 Iz tega sledi, da kot je ugotovil odbor za pritožbe, beseda „rockbass" označuje basovsko kitaro, ki je namenjena igranju rock glasbe, ali obratno, glasbeni stil, ki se izvaja z basovsko kitaro.

58 Te presoje ne more omajati dejstvo, da zadevne besede kot take ni v slovarjih.

59 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu s sodno prakso Sodišča znamka opisuje značilnosti, če je sestavljena iz neologizma, ki ga sestavljajo elementi, od katerih vsak opisuje značilnosti proizvodov ali storitev, za katere je bila zahtevana registracija, razen če obstaja zaznavna razlika med neologizmom in preprosto vsoto elementov, ki ga sestavljajo, kar pomeni, da zaradi neobičajne kombinacije za navedene proizvode ali storitve neologizem ustvarja vtis, ki je dovolj oddaljen od vtisa, ki ga ustvarja preprosta kombinacija pomenov elementov, ki ga sestavljajo (glej v okviru Direktive 89/104 sodbi z dne 12. februarja 2004 v zadevi Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, Recueil, str. I-1619, točka 100, in v zadevi Campina Melkunie, C-265/00, Recueil, str. I-1699, točka 43).

60 V obravnavanem primeru pa znak ROCKBASS ne pomeni razlike glede na besedna pravila angleščine, ker ustreza pravilni sintaktični postavitvi dveh besed, ki ga sestavljata, skupaj. Zato znak strukturalno ni neobičajen (glej v tem smislu prej navedeni sodbi CARCARD, točka 29, in ROBOTUNITS, točka 39) in torej ne ustvarja vtisa, ki bi bil oddaljen od vtisa, ki ga ustvarja preprosta kombinacija pomenov njegovih sestavin.

61 V zvezi s trditvijo tožeče stranke, da tehnično ne obstaja basovska kitara, namenjena posebej izvajanju rock glasbe, je treba opozoriti, da za uporabo člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 zadostuje, da je ta znak opisen za enega od mogočih namenov zadevnih proizvodov, ki za upoštevno javnost lahko pride v poštev pri izbiri in ki zato pomeni bistveno lastnost (zgoraj navedena sodba ROBOTUNITS, točka 44, in sodba z dne 20. julija 2004 v zadevi Lissotschenko in Hentze proti UUNT (LIMO), T-311/02, ZOdl., str. II-2957, točka 41).

62 Ni sporno, da je izvajanje rock glasbe eden od možnih namenov zadevnih proizvodov. Rock je moderen in zelo znan stil, ki se povezuje z električno kitaro. Zato se sklicevanje na ta stil, ki mu sledi sklicevanje na električno basovsko kitaro, lahko upošteva pri izbiri kitare, zlasti če je potrošnikov namen igranje rocka. Sicer pa kot je pokazal odbor za pritožbe s sklicevanjem na različne internetne strani, bi se lahko znak, sestavljen iz besed „rock" in „bass", splošno uporabljal v trgovini za označevanje električne basovske kitare, namenjene izvajanju rock glasbe. Vprašanje tehnične natančnosti takega poimenovanja ni primerno s stališča zadevnega potrošnika, ki nima posebnih tehničnih znanj.

63 Glede basovskih kitar je zato odbor za pritožbe pravilno štel, da se znak ROCKBASS neposredno nanaša na te proizvode in na enega od njihovih namenov, ki lahko pride v poštev pri izbiri upoštevne javnosti in torej, da je opisen.

64 V zvezi z drugimi glasbenimi inštrumenti iz razreda 15 iz zahteve za registracijo je treba poudariti, da je tožeča stranka zahtevala registracijo zadevnega znaka za to kategorijo proizvodov v celoti, ne da bi jih med sabo razlikovala. Zato je treba potrditi presojo odbora za pritožbe glede te kategorije v celoti (glej v tem smislu sodbe Sodišča prve stopnje z dne 7. junija 2001 v zadevi DKV proti UUNT (EuroHealth), T-359/99, Recueil, str. II-1645, točka 33; z dne 27. februarja 2002 v zadevi Streamserve proti UUNT (STREAMSERVE), T-106/00, Recueil, str. II-723, točka 46; z dne 20. marca 2002 v zadevi DaimlerChrysler proti UUNT (TELE AID), T-355/00, Recueil, str. II-1939, točka 34; zgoraj navedeno sodbo CARCARD, točki 33 in 36, in sodbo v zadevi DaimlerChrysler proti UUNT (TRUCKCARD), T-358/00, Recueil, str. II-1993, točki 34 in 37).

65 V zvezi s proizvodi, opisanimi v prijavi kot dodatki za kitare, in sicer strunami, vijaki in pasovi ter zaboji, kovčki in vrečami, ki so prilagojeni kitaram – vsi proizvodi so iz

razreda 15 –, je treba opozoriti, da je označitev proizvoda kot „dodatek“ le okvirna (zgoraj navedena sodba New Born Baby, točka 31).

66 Poleg tega je treba opisno naravo presojati v razmerju do vsake kategorije proizvodov ali storitev zahteve za registracijo. Za presojo opisne narave besednega znaka glede na določeno kategorijo proizvodov in/ali storitev je nepomembno vprašanje, ali prijavitelj zadevne znamke namerava izvesti oziroma izvaja določen koncept trženja, ki poleg proizvodov in/ali storitev iz te kategorije vključuje tudi proizvode in/ali storitve iz drugih kategorij (zgoraj navedene sodbe TELE AID, točka 42, CARCARD, točka 46, in TRUCKCARD, točka 47).

67 Vendar pa je mogoče, da so storitve in proizvodi, navedeni v prijavi znamke, neločljivo povezani, ker je lahko namen teh storitev le namestitev teh proizvodov, in da je zato treba sprejeti rešitev, ki je skupna za te proizvode in storitve (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 31. marca 2004 v zadevi Fieldturf proti UUNT (LOOKS LIKE GRASS ... FEELS LIKE GRASS ... PLAYS LIKE GRASS), T-216/02, Recueil, str. II-1023, točka 33).

68 V obravnavanem primeru so proizvodi, navedeni v zahtevi za registracijo kot dodatki za kitare ter zaboji, kovčki in vreče, ki so prilagojeni kitaram, namenjeni izključno uporabi v povezavi s kitarami. Zato je torej treba v zvezi s proizvodi iz razreda 15 sprejeti enako stališče, kot je tisto, izraženo glede basovskih kitar.

69 Sicer pa te trditve ne more omajati posamična analiza zgoraj omenjenih proizvodov, katerih edini namen je povezan z uporabo kitar. Če bi bila registracija znaka ROCKBASS zahtevana le za zaboje, kovčke in vreče, ki so prilagojeni kitaram, in ne za same kitare, bi bilo treba šteti, da ta znak predstavlja edini namen teh proizvodov.

70 Ker v zvezi z zaboji, kovčki in vrečami iz razreda 18 tožeča stranka ni delala razlik v sami generični kategoriji, je treba potrditi presojo odbora za pritožbe v delu, v katerem se nanaša na celotno kategorijo.

71 V zvezi s proizvodi iz razreda 9 iz trditev strank izhaja, da se lahko iste naprave uporabljajo za različne inštrumente. Tako njihova uporaba v povezavi z basovsko kitaro pomeni le eno od njihovih mogočih uporab.

72 V zvezi s tem je treba poudariti, da v skladu s sodno prakso obstaja dovolj neposredna in konkretna zveza med znakom in zadevnimi proizvodi, ko tehnika, ki jo znak predstavlja, vključuje ali celo zahteva uporabo teh proizvodov. Ta tehnika namreč ne pomeni področja uporabe teh proizvodov ali storitev le v tem primeru, ampak tudi eno od njihovih lastnih funkcij (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo STREAMSERVE, točka 44). V teh okoliščinah dejstvo, da se lahko zadevni proizvodi uporabljajo tudi v drugih okoliščinah, ki jih zadevni znak ne predstavlja, tega sklepa ne more ovreči (zgoraj navedena sodba ROBOTUNITS, točka 47).

73 Čeprav v obravnavanem primeru zadevne naprave niso namenjene uporabi izključno v povezavi z basovskimi kitarami, pa jih glede na uporabo električnih

inštrumentov tudi ni mogoče uporabljati samostojno. Poleg tega so te naprave nujno potrebne pri igranju na električno kitaro, ki sama ne more proizvajati glasbenih tonov. Torej je možnost igranja na električno basovsko kitaro funkcija naprav iz zahteve in ne le eno od številnih področij njene uporabe. Zlasti se zahteva ali pa vsaj predpostavlja skupna uporaba teh dveh kategorij proizvodov zaradi njihovih bistvenih značilnosti.

74 V zvezi z zaboji, kovčki in vrečami, ki so prilagojeni tem napravam, je treba iz razlogov, navedenih v točkah 69 in 70, glede teh proizvodov sprejeti rešitev, ki je bila izbrana za proizvode, za katere so prilagojeni.

75 Iz navedenega izhaja, da je povezava med znakom ROCKBASS in značilnostmi vseh proizvodov iz zahteve za registracijo dovolj tesna, da zanjo velja prepoved iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94.

76 Zato je treba tretji tožbeni razlog zavrniti.

77 V teh okoliščinah ni treba preveriti četrtega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94. Iz člena 7(1) Uredbe št. 40/94 namreč izhaja, da zadostuje, da je podan en absolutni razlog za zavrnitev, da se znak ne registrira kot znamka Skupnosti (sodba Sodišča z dne 19. septembra 2002 v zadevi DKV proti UUNT, C-104/00 P, Recueil, str. I-7561, točka 29).

78 Glede na vse navedeno je treba tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

79 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Vendar pa na podlagi člena 87(3), prvi odstavek, Poslovnika Sodišča prve stopnje lahko v izjemnih okoliščinah Sodišče prve stopnje odloči, da se stroški delijo.

80 Čeprav tožeča stranka ni uspela, pa tudi odbor za pritožbe ni preveril dopolnilne vloge tožeče stranke z dne 2. julija 2003 in je tako kršil postopek. Zato je treba odločiti, da tožeča stranka nosi tri četrtine svojih stroškov in tri četrtine stroškov UUNT ter da UUNT nosi četrtino svojih stroškov in četrtino stroškov tožeče stranke.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (četrti senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. **Tožeča stranka nosi tri četrtine svojih stroškov in tri četrtine stroškov UUNT.**

3. **UUNT nosi četrtino svojih stroškov in četrtino stroškov tožeče stranke.**

Legal Lindh Vadapalas

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 8. junija 2005.

Sodni tajnik Predsednik

H. Jung H. Legal